

Media ja lehdistö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 75/22
Luxemburgissa 5.5.2022

Tuomio asiassa C-179/21
Victorinox

Elinkeinonharjoittajan, joka tarjoaa Amazonin kaltaisilla verkkosivuilla myyntiin tavaraa, jota se ei itse ole tuottanut, on annettava kuluttajalle tietoja tuottajan antamasta takuusta, jos se tekee kyseisestä takuusta tarjouksensa keskeisen tai ratkaisevan tekijän

Absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG -niminen yhtiö (jäljempänä absoluts) tarjosi Amazon-verkkokauppa-alustalla myyntiin sveitsiläisen valmistajan tavaraa. Amazon-verkkosivu, jossa tämä tarjous esitettiin, ei sisältänyt tietoja mistään absolutsin tai kolmannen osapuolen antamasta takuusta, vaan linkin, joka oli otsikon "Muut tekniset tiedot" alla, jonka avulla käyttäjä sai näkyviin tuottajan laatiman tietolehtisen.

Koska kilpaileva yhtiö katsoi, ettei absoluts toimittanut riittäviä tietoja veitsentuottajan antamasta takuusta, se nosti vilpillistä kilpailua koskevan Saksan lainsäädännön perusteella kanteen, jossa vaaditaan, että absoluts veloitetaan lopettamaan tällainen myyntiin tarjoaminen. Asia oli saatettu Bundesgerichtshofin (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) käsiteltäväksi, jolla oli epäilyksiä siitä, onko absolutsin tilanteessa oleva elinkeinonharjoittaja kuluttajan oikeuksia koskevan direktiivin¹ nojalla velvollinen antamaan kuluttajalle tietoja tuottajan kaupallisen takuun olemassaolosta. Kyseinen tuomioistuin pohti myös tällaisen velvollisuuden ulottuvuutta ja sen syntymisen edellytyksiä.

Unionin tuomioistuin toteaa tuomiossaan, että kuluttajien oikeuksia koskevan direktiivin mukaan **elinkeinonharjoittaja on velvollinen antamaan kuluttajalle ennen sopimuksen tekemistä tuottajan kaupallista takuuta koskevia tietoja, kun kuluttajalla on oikeutettu intressi saada kyseisiä tietoja** voidakseen tehdä päätöksensä sopimuksen tekemisestä elinkeinonharjoittajan kanssa. Unionin tuomioistuin toteaa myös, että näihin tietoihin on sisällyttävä kaikki tiedot, jotka koskevat tällaisen takuun soveltamis- ja täytäntöönpanoehtoja ja joiden perusteella kuluttaja voi tehdä tällaisen päätöksen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

Ensinnäkin siitä, onko elinkeinonharjoittaja velvollinen antamaan kuluttajalle tietoja tuottajan kaupallisen takuun olemassaolosta,² unionin tuomioistuin toteaa, että kun sopimuksen kohde koskee muun henkilön kuin elinkeinonharjoittajan valmistamaa tavaraa, tämän velvollisuuden on katettava kaikki kyseistä tavaraa koskevat olennaiset tiedot, joiden perusteella kuluttaja voi päättää, haluaako hän tehdä sopimuksen elinkeinonharjoittajan kanssa. Unionin tuomioistuimen mukaan nämä tiedot kattavat tavaran pääominaisuudet³ sekä lähtökohtaisesti kaikki siihen

¹ Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL 2011, L 304, s. 64; jäljempänä kuluttajan oikeuksia koskeva direktiivi).

² Kuluttajan oikeuksia koskevan direktiivin 6 artiklan 1 kohdan m alakohta. Ennen kuin kuluttaja tulee sidotuksi etäsopimukseen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyyn sopimukseen taikka vastaavaan tarjoukseen, elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla tiedot kaupanteon jälkeisen asiastuen, kaupanteon jälkeisten palvelujen ja kaupallisen takuun saatavuudesta ja ehdoista.

³ Tästä velvollisuudesta säädetään kuluttajan oikeuksia koskevan direktiivin 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa.

erottamattomasti liittyvät takuut, joihin kuuluu tuottajan antama kaupallinen takuu. Unionin tuomioistuin toteaa kuitenkin, että vaikka tuottajan kaupallista takuuta koskevien tietojen toimittamisella varmistetaan kuluttajansuojan korkea taso, **ehdoton velvollisuus toimittaa tällaisia tietoja vaikuttaa** joka tapauksessa **suhteettomalta**. Tällainen velvollisuus pakottaisi elinkeinonharjoittajat nimittäin tekemään huomattavasti työtä tällaiseen takuuseen liittyvien tietojen kokoamiseksi ja päivittämiseksi, vaikka niillä ei välttämättä ole välitöntä sopimussuhdetta tuottajiin ja vaikka kysymys tuottajien kaupallisesta takuusta ei lähtökohtaisesti kuulu sen sopimuksen piiriin, jonka ne aikovat tehdä kuluttajan kanssa.

Näin ollen unionin tuomioistuin katsoo kuluttajansuojan korkean tason ja yritysten kilpailukyvyn välisen punninnan yhteydessä, että **elinkeinonharjoittaja on velvollinen antamaan kuluttajalle ennen sopimuksen tekemistä tietoja tuottajan kaupallisesta takuusta vain, jos kuluttajalla on oikeutettu intressi saada näitä tietoja** voidakseen tehdä päätöksensä sopimuksen tekemisestä elinkeinonharjoittajan kanssa. Kyseinen elinkeinonharjoittajan velvollisuus ei siis synny pelkästään kyseisen takuun olemassaolon perusteella vaan sen perusteella, että kuluttajalla on tällainen oikeutettu intressi. Unionin tuomioistuin täsmentää tältä osin, että **tällainen oikeutettu intressi on olemassa silloin, kun elinkeinonharjoittaja tekee tuottajan antamasta kaupallisesta takuusta tarjouksensa keskeisen tai ratkaisevan tekijän**, ja erityisesti silloin, kun elinkeinonharjoittaja tekee siitä myyntiargumentin ja näin parantaa tarjouksensa kilpailukykyä ja houkuttelevuutta kilpailijoidensa tarjouksiin nähden.

Unionin tuomioistuin toteaa lisäksi, että sen määrittämiseksi, onko tuottajan antama kaupallinen takuu elinkeinonharjoittajan tarjouksen keskeinen tai ratkaiseva tekijä, on otettava huomioon tarjouksen sisältö ja yleinen rakenne, kun otetaan huomioon kyseessä oleva tavara, se, miten merkittävä myynti- tai mainosargumentti maininta tuottajan antamasta kaupallisesta takuusta on, tämän maininnan asema tarjouksessa, virhe- tai sekaannusvaara, jonka tämä maininta voi aiheuttaa tavanomaisesti valistuneelle ja kohtuullisen tarkkaavaiselle ja huolelliselle keskivertokuluttajalle tämän käytössä olevien eri takuuoikeuksien suhteen tai sen suhteen, kuka takuun on todella antanut, se, selitetäänkö tarjouksessa tavaraan liittyviä muita takuita vai ei, sekä kaikki muut tekijät, jotka voivat aiheuttaa objektiivisesti arvioituna tarpeen suojella kuluttajaa.

Siltä osin kuin toiseksi on kyse siitä, mitä tietoja kuluttajalle on annettava tuottajan kaupallisen takuun ehdoista,⁴ unionin tuomioistuin toteaa, että elinkeinonharjoittaja on velvollinen antamaan kuluttajalle – vastataksaan tämän oikeutettuun intressiin saada tietoja tuottajan antamasta kaupallisesta takuusta voidakseen tehdä päätöksensä sopimuksen tekemisestä elinkeinonharjoittajan kanssa – kaikki tiedot, jotka koskevat kyseessä olevan kaupallisen takuun soveltamis- ja täytäntöönpanoehtoja. Takuun voimassaoloajan ja alueellisen ulottuvuuden, jotka mainitaan nimenomaisesti kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevan direktiivin,⁵ 6 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa, lisäksi näihin seikkoihin voivat kuulua paitsi korjauspaikka vahingon sattuessa tai mahdolliset takuun rajoitukset, olosuhteiden mukaan myös takuun antajan nimi ja osoite.

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden tiedustella niiden käsiteltävänä olevan yksittäisen asian puitteissa unionin tuomioistuimelta unionin oikeuden tulkintaa tai unionin toimen pätevyyttä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa asiaa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo vastaavalla tavoin muita kansallisia tuomioistuimia, jotka käsittelevät samanlaista ongelmaa.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

⁴ Tämä käsite esiintyy kuluttajan oikeuksia koskevan direktiivin 6 artiklan 1 kohdan m alakohdassa.

⁵ Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25.5.1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY (EYVL 1999, L 171, s. 12).